

CULTUUR

HET GETAL

Joop van den Ende Theaterproducties brengt in het najaar van 2011, vijftien jaar na de oorspronkelijke premièredatum, de legendarische hitmusical *Miss Saigon* terug naar Nederland. In een vernieuwde encenering is *Miss Saigon* alleen te zien in het Beatrix Theater in Utrecht, gedurende zes maanden. Stanley Burleson speelt een van de hoofdrollen.

Na zoveel mooie jaren een armzalige flop

RECENSIE
LICHTJES IN JE OGEN

☆☆☆☆
Gebeurtenis muzikale komedie 'Lichtjes in je ogen' **Scenario, tekst, regie** Haye van der Heyden **Door Mussen & Zwanen Met Ellen Pieters, Cystine Carreon, Koert-Jan de Bruijn, Han Oldigs, Turan Furat en Sinan Vural Accordeon** Gert Wantenaar **Productie** Nieve Media **Gezien** 8/1 Stadskanaal, Theater Geert Teis **Publiek** 344 **Nog te zien** 15/1 Meppel: 20/1 Heerenveen: 21/1 Leeuwarden

Door Jacques J. d'Ancona
Toneel? Zoiets. Eigenlijk niet. Het fenomeen Mussen & Zwanen ontstond omstreeks 1997 als een nieuw facet aan het firmament theater. Vernieuwend in die zin, dat het elementen van cabaret combineerde met speelscènes binnen verhaallijnen. Die kwamen op de een of andere manier bij elkaar, zonder elkaar te raken. Dat werkte. Dat was leuk. Minimalistisch gemaakt en meestal met het maximale effect waarmee vrolijkheid en droefenis met ironie en aangename zwartgalligheid worden ontkoken. Het sloeg aan en werd een begrip, omdat de schrijver Haye van der Heyden zijn eigen formule verschrikkelijk goed beheerde. Bovendien wist hij geweldig sterke mensen voor het genre te interesseren. Dat gaat lang heel prima, tot het moment dat het even niet lukt. Zoals nu. *Lichtjes in je ogen* is een flop, een product van niks.

Hoe gaat dat? Op grond van de reputatie wordt zo'n voorstelling

WAS 'T WAT? 'DE AVONDEN' DOOR BOS THEATERPRODUCTIES

'Verstikkende sfeer uit het boek was goed voelbaar'

'Het is gezien. Het is niet onopgemerkt gebleven.' Wie kent de beroemde laatste regels uit het boek *De Avonden* van Gerard Reve niet? De laatste zinnen ook, die acteur Thomas Cammaert in zijn rol van Frits van Egters zaterdag uitsprak in theater De Schalm in Assen. De theaterzaal zat vrijwel vol tijdens de vertolking door Bos Theaterproducties, onder regie van Léon van der Sanden. *Dagblad van het Noorden* vroeg drie bezoekers naar hun mening.

Herman Abbing (61) uit Hengelo, politiebambenaar. "Mijn vrouw en ik zijn een weekendje uit in Assen. We wilden iets cultureels doen en ontdekten deze voorstelling. Reves boek hebben we al jaren in huis, maar we

hebben het allebei nog nooit gelezen. Ik vond de voorstelling heel indrukwekkend en pakkend van het begin tot het eind. Jammer genoeg had iemand van het theater ons naar Kleintje Kolk op het industrieterrein verwezen in plaats van naar De Schalm. Daardoor waren we helaas te laat voor de inleiding van de makers van het stuk. Eén minpuntje: ik kon niet alles goed verstaan. Verder vind ik het een echte aanrader."

Gerrie Bandringa (64) uit Assen, vrijwilliger. "Mijn dochter moest het boek vroeger lezen voor haar literatuurlijst. Ik ben het toen ook gaan lezen. Nu vroeg ze me mee. Dat leek me heel leuk en dat was het ook.

Ik vond de vertolking van Frits heel goed. De beklemmende, bijna verstikkende sfeer van het boek, was ook vanavond goed voelbaar. De overgangen tussen de scènes vond ik heel mooi, maar doordat er soms op meerdere plekken op het podium verschillende dingen gebeurden, kon ik niet alles goed horen. Met de naaktscènes had ik geen moeite. Die horen bij Reve. Wel knap dat de acteurs er bloot durfden te staan."

Lotte ten Bosch (16) uit Assen, havo-scholier. "Ik zou mijn vrienden de voorstelling niet aanraden. Zij houden hier niet van, denk ik. Zelf vond ik het een lange zit (twee uur en een kwartier; red.) maar een erg

mooi stuk! Ik ben hier met mijn opa, oma en zus. Opa en oma hebben ons meegevraagd. Ik ga hier een verslag van schrijven voor het vak CKV. Het boek heb ik niet gelezen. Er gebeurde vrij weinig in het stuk, maar ik heb me niet verveld, want je werd wel van het begin tot het eind bezig gehouden. Ik vond het indrukwekkend hoe de emoties van vooral Frits werden weergegeven. Ook had ik geen moeite met het geluid."

6

Gouden Ganzenveer voor Remco Campert

► **Amsterdam** De Gouden Ganzenveer 2011 is toegekend aan schrijver/dichter Remco Campert. De Academie De Gouden Ganzenveer roemt de 81-jarige Campert 'om zijn veelzijdigheid als auteur, de lichtheid van de toon van zijn werk en zijn vermogen om zijn denk- en verhaallijnen bedrieglijk eenvoudig zo vorm te geven, dat ze voor een breed publiek toegankelijk blijven'. Campert begon als dichter, ontwikkelde zich tot schrijver en werd later ook columnist en staat hij geregeld op het podium. Hij krijgt de prijs op 7 april in Amsterdam uitgereikt. Eerdere winnaars zijn onder anderen Adriaan van Dis, Joost Zwagerman en Tom Lanoye.

Violist Frans Poptie †

Zoetermeer Gisteren is bekend geworden dat violist Frans Poptie op oudejaarsdag is overleden, 92 jaar oud. Hij werd vooral bekend door zijn samenwerking met gitarist Eddy Christiani. Hij componeerde verschillende Nederlandse liedjes. Zijn *Rhythm For You* is nog gebruikt voor het computerspel *Fallout 3*.

Muzikaal afscheid van Bobby Farrell

Amsterdam Familieleiden, vrienden en fans van Bobby Farrell (61) hebben zaterdag met een bruisende ceremonie in de Stadsschouwburg in Amsterdam afscheid genomen van het boegbeeld van Boney M. De herdenking was een aaneenschakeling van archiefbeelden, optredens en toespraken in een mix van talen. Onder de

sprekers bevonden zich de drie zangeressen van de oorspronkelijke discoformatie. Ze herinnerden zich Farrell 'niet als een collega, maar als een vriend en een broer'. De gevormachte minister van Aruba, Edwin Abath, benadrukte dat de eind december overleden zanger en danser altijd een Arubaan is gebleven.

CD TOP 10

Week 2

1	▲ 4	Los Angeles, The Voices	- Los Angeles
2	▼ 1	Caro Emerald	- Deleted Scenes From The Cutting Room Floor
3	▼ 2	Marco Borsato	- Dromen Durven Delen
4	▼ 3	Nick & Simon	- Fier
5	▲	- P!nk	- Greatest Hits...So Far!!!
6	▲ 8	Guus Meeuwis	- Het Beste Van Guus Meeuwis
7	▲ 10	Michael Jackson	- Michael
8	▼ 7	Ilse Delange	- Next To Me
9	▲	- Solomon Burke & De Dijk	- Hold On Tight
10	▲	- Cast Mary Poppins	- Castalbum Mary Poppins

NIEUW

Zoeker zonder land en vader

BOEK ★★☆☆
Titel Verloren vader **Auteur** Sayadin Hersi **Uitgever** Nieuw Amsterdam

Sayadin Hersi verhaalt in zijn debuutroman *Verloren vader* over Bille, diens jeugd in Somalië en moeizame verblijf in Nederland. De schrijver geeft een mooi beeld van het leven in Somalië, waar de vraag tot welke clan je hoort bepaalt wie je bent. Na een betrekkelijk rustige jeugd, ondanks het feit dat zijn vader spoorloos verdwenen is toen hij zes was, raakt Bille rond 1992 betrokken bij de dan losgebarsten strijd. Uiteindelijk weet hij zijn land te ontvluchten en belandt in Nederland. Daar reist hij van het ene asielzoekerscentrum naar het andere, telkens geconfronteerd met bekrompenheid en bureaucratie. Uit literair oogpunt laat *Verloren vader* hier en daar wel wat te wensen over, hoewel het bijzonder knap is dat de auteur het in het Nederlands schreef. Het boek biedt echter wel een boeiende en verhelderende kijk op de recente geschiedenis van Somalië en de manier waarop wij in Nederland met asielzoekers omgaan.

Sonja de Jong

Stugge noordelijke extase

CD ★★★★★
Titel Nordic Sounds Uitvoerenden
Zweeds Radiokoor o.l.v. Peter Dijkstra **Label** Channel

Op het Prins Claus Concert werd onlangs een koorstuk van hem uitgevoerd en in diezelfde week zong ook een van de ambitieuzere amateurkamerkooren een werk van Sven-David Sandström. Daarbij werd zonneklaar dat Sandström eigenlijk voor

roepskoren schrijft, zoals het Zweeds Radiokoor dat geleid wordt door Peter Dijkstra. Daar gaan de sopranen met ware zelfopoffering de hoogten in waar Sandström ze graag hoort en kan het hele koor bewijzen dat het met zijn harmonieën, lastige sprongen en stugge ritmes overweg kan. Dat gebeurt op deze registratie ook allemaal en daardoor is ze een must voor koorliefhebbers. De stijl van Sandström is wenen: soms eerder instrumentaal dan vocaal, of overmatig extatisch. Gelukkig staan er tussen de tien werken op de cd ook een paar rustigere en de zangerigste noten komen uit een onaf motet van Purcell, dat door Sandström op eigen wijze is voltooid.

Paul Herruer

Bazin versus secretaresse

DVD ★★☆☆
Titel Crime d'Amour **Regie** Alain Corneau **Label** Lumière

Crime d'Amour zou kunnen worden getypeerd als het tegenovergestelde van de kantoorkomur van de Nederlandse serie *Toren C*. Er valt niets te lachen in deze grimmige 'catfight' tussen twee carrièrevrouwen. De een, Christine, is directeur. Ze manipuleert mensen met haar charme en maakt ze kapot als ze dat nodig acht. De ander, Isabelle, is haar assistent. Vol werklust, tikje naïef en ook nog eens verliefd op haar bazin. Het gaat flink mis als Isabelle wordt vernederd door Christine. En dan blijkt wie van de twee de beste manipulator is. De eerste helft is ijersterk, als de twee topactrices Kristin Scott Thomas (*Il y a longtemps que je t'aime*, *The English patient*) en Lucdivine Gagnier (*Swimming pool*) de degens kruisen. Daarna richt de thriller zich op 'de perfecte misdaad' en treedt middelmaat in.

Fred Hogendoorn

'Het glazuur springt je van de tanden'

▲ **Jan Doense leidt in het Groningse FomulImages een van de lekker wansmakelijke film-blokjes in.** Foto: Jan Zeeman

wat hij waar moet vinden." Helmerhorst is regisseur, ook van theaterwerk: hij regisseert onder

meer *Het herstel van de toekomst* van Stichting Peerd, in maart in de strokartonfabriek van Scheemda.

De geanimeerde versie is een variant op de aloude *Nacht van de Wansmaak*, die in 1991, '97, 2003 en 2006 langskwam, na ontkieming in Gent. Die nachten stonden bol van

erge fragmenten uit de 'gewone' cinema. "Ik heb ook daar wel weer eens zin in", grijnst Doense bij het vooruitzicht. "Materiaal zat!" Zekerheid: in Groningen zal Frans Westera hem namens FomulImages met open armen ontvangen. Want wansmaak kan erg lekker zijn.

Voor eeuwig in Groep acht gebleven

★★★★
Gebeurtenis theatervoorstelling Achtste-groepers huilen niet **Spel en tekstbijdragen** Ida van Dril en Arjen Arnoldussen **Regie** Pepijn Cladder **Gezien** 7/1 De Tamboer Hoogeveen **Publiek** 405.

Door Joep van Ruiten

Romans lenen zich uitstekend voor toneel, ook als die zijn geschreven voor kinderen. Naast *De Avonden* in Assen en *Karakter* Groningen stonden dit weekeinde drie jeugdboekbespelingen in onze theaters: *Dolfe Weerwolfe* in Groningen, *Otje* en *Achtste-groepers huilen niet* in Hoogeveen.

Die laatste voorstelling was aanvankelijk bedoeld voor het scho-

lencircuit, maar is dit seizoen voor alle leeftijden toegankelijk. Met recht, wat de bewerking van Jacques Vriens' jeugdklassieker over een schoolklas die geconfronteerd wordt met een doodzieke leerling verscheurt alle harten.

Dat gebeurt op een verrassend andere manier dan op papier. Ida van Dril en Arjen Arnoldussen spelen twee oud-leerlingen die elkaar om de vijf jaar ontmoeten op het schoolplein. Daar blikken ze terug op hun laatste jaar op de basisschool. Zij mochten verder, vriendin Akkie bleef door de kanker eeuwig zitten in Groep acht.

Van het decor en de samenzang moet de voorstelling het niet echt hebben, maar de manier waarop